

עבודות מסבון סינתבון

עוד מילדותי המגע והריח של קוביות סבון הסינתבון, היו חלק מחיי. אימי הרבתה להשתמש בו ואני למדתי ממנה את סגולותיו: ניקוי זפת מהים, ניקוי כתמים סוררים, צבע מהידיים ועוד. הם נחו גם בסטודיו שלי עד שהגיע יומם. יום אחד תוך כדי עבודתי עם פלסטלינה שחורה על סיפור שלגיה, יצרתי שלגיה שחורה בניגוד ללובן שלה בסיפור. דמותה של שלגיה השחורה היא שלגיה אחרת, חזקה וגאה ולא נסיכה אומללה שמלכה רעה השליכה אותה מביתה. בעבודה גם הגמדים היו שחורים ושידרו רוע.

את המרכבה שלקחה את סינדרלה לנשף עם הנסיך בניתי גם מפלסטלינה שחורה. הנחתי אותה על ספר שכריכתו שחורה, כאילו הוא מכיל את הסיפור שלי במילים.

ואז הסבון הגיע לתודעתי והבנתי, שתפקידו לנקות ולהלבין את שלגיה השחורה שלי? ומשם המראתי למחשבות על אגדות ילדים כשהסינתבון היה חלק בלתי נפרד מהעניין.

כך נוצרה סדרה קטנה של סיפורי אגדה מיניאטוריים.

לפני שנים רבות למדתי בסמינר למורות וגננות, שם התוודיתי לניתוחי אגדות האחים גרים של ברונז בטלהיים, בהשראת פרויד. הספר המרתק שלו פתח בפניי את האופציה לחפש פרשנויות לאגדות אלה. הספר כיפה אדומה ליווה אותי תקופה משמעותית בילדותי, ובבגרותי הצלבתי את המסע של כיפה אדומה עם המסע שעברה אימי בשואה. יצרתי עבודות פיסול, רישומים וספר חדש לסיפור המקורי וגם לא מעט עבודות בהם נוכחת כפה אדומה אשר משנה את דמותה ועוברת מטמורפוזת. לעיתים היא מוזלמן- בשואה, מכשפה, קורבן, ועוד.

הסיפורים עליהם גדלתי (אימי חייתה בוינה, וגדלה על סיפורי האחים גרים), הפכו לחלק מזיכרונות ילדותי. האיום, החרדות, האלימות, המתח, הטובים והרעים, הנם נושאים מרתקים לכל גיל. כשקראתי את הסיפורים השלמים הבנתי את מורכבותם, את היותם מטפורה לחיים שלנו. ומדי פעם הם שבים לצוץ בעבודותיי.

דרורה דקל